

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 191.

V Ljubljani, v torek 21. avgusta 1888.

Letnik XVI.

Italija.

△ Italijanska vlada je v velikih zadregah zaradi nesrečne bitke dné 31. julija pri Saganeiti pod žgočim solncem afričanskim. Vlada je gotovo že dobila od vojaškega poveljnika v Masavi podrobna poročila o poboju italijanske ekspedicije, toda ne upa se ž njimi na dan. Vladna glasila se trudijo, da bi nesrečo opravičila s slučajji. Vihar vladi nasprotnih listov pa se ni še polegel, marveč pripravlja vladi v državnem zboru neprijeten položaj. „Tribuna“ piše: „Ne bomo pretiravali važnosti žalostnih poročil. Nesrečo ekspediciji proti Debebu zakrivili so mnogi vzroki. A ti vzroki so toliko resnejši, ker niso slučajni. Bašibozuke potrebovali bomo tudi v prihodnje, in Asaortinci bodo na abesinski meji še dalje storili dobro ali slabo. Kdo je kriv slabe organizacije bašibozukov? Kdo je kriv nezaupanja in strahu sosednih rodov? Gotovo le debel snopič aktov tožbe, katero je javno mnenje vložilo zaradi Afrike. In ta snopič vedno narašča! Le prehitro gine upanje vlade in dežele, da smo si zavarovali mirno posest masavskih peščenih planjav!“

V enakem smislu piše vse italijansko časopisje. Poraz v Masavi vznemiril je duhove v Italiji. Toliko žrtev, a brez vse koristi.

Poleg tega pa se ima Crispi zagovarjati tudi pred Evropo. Posebno resen je prepir mej Italijo in Francijo zaradi kapitularne pravice v Masavi. Italijanska vlada je v Masavi razpisala redne davke, katere morajo plačati prebivalci brez razlike, ali so italijanski prisiljeni podložniki ali drugih držav. Proti temu sta ugovarjala tamošnji francoski in grški konzul, češ, da je Turčija oziroma Egipt suveren nad Masavo. Sprva koraki francoske vlade niso vzbudili pozornosti, danes pa je postal — spor mej rimsko in pariško vlado že ostrejši.

Že nekaj let je mej tema romanskima državama velika mržnja zaradi naselbinske politike. Italija ne more pozabiti, da ji je Francija izpred nosa vzela Tunis; zato jej dela ovire, kjer le more. Tako so n. pr. pred kratkim italijanski listi skušali v Carjigradu vzbuditi nezaupanje proti Franciji, da se pri-

pravlja na zasedanje Tripolisa, po katerem Italiji rastejo skomine.

Dné 3. t. m. razposlal je francoski minister vnanih poslov, Goblet, noto državam, v kateri ugovarja italijanskemu zasedenju Masave ter pravi mej drugim: L. 1885 pričela se je italijanska akcija v Masavi. Tedaj so trdili državam, da hočejo varovati le premoženje svojih državljanov. Do konca leta 1885 vihrali ste v Masavi italijanska in egiptska zastava. Egiptska posadka je sicer zapustila Masavo, in tudi Evropa ne opravlja posla redarja ob Rudečem morji, vendar je Italija še lansko leto naznanila, da vprašanje o suverenstvu ostane nerešeno.

Kako bodo evropske vlade odgovorile na Gobletovo noto, ni znano; verjetno pa je, da se ne bodo vtikale v ta spor. Tako piše „Standard“, glasilo angleške vlade, da Crispi v tej stvari ne more ničesa popustiti; z druge strani pa spominja Italijane, da se imajo za svojo današnjo veljavo v prvi vrsti zahvaliti Franciji, do katere morajo imeti ozira. Kako na Dunaji mislijo o tej stvari, pové nam „Fremdenblatt“, ki piše, da je Italija v Masavi uvedla redno upravo in pravosodje za podanike vseh držav. Torej so brez pomena vse kapitulacije, na katere se sklicujejo nekateri podaniki tujih držav, ko je Italija razpisala občinski davek. Avstrijska vlada je torej z ozirom na okupacijo italijansko določila, da kapitulacije ne veljajo za avstrijske podanike v Masavi, in da se poslednji morajo podvreči italijanskim postavam. Grška vlada bo počakala, kaj bodo odločile ostale države.

Dné 13. t. m. pa je Crispi odgovoril na Gobletovo noto ter izjavil, da se bo varoval prepira. Trdi pa dalje, da sta Egipt in Turčija zapustila Masavo, ki je bila vsled tega res nullius, dežela brez gospodarja. Jedna država jo je morala zasesti. Italija ni bila zavezana naznaniti zasedenja Masave evropskim državam, ker se je izvršilo pred berolinsko pogodbo. Prebivalci so brez ugovora plačevali italijanski vladi državne davke, zato je čudno, zakaj bi ne plačevali občinskih, ki so namenjeni za krajevne potrebe. Ljudi je nahujskal francoski agent. Crispi dokazuje, da Francozi v Masavi nimajo no-

benih koristi, marveč le Grke podpirajo, ter vpraša konečno Evropo: Katera država ima pravo? Ali ona, ki je napravila red v deželi in skrbi za mir, ali ona, ki prebivalce hujska proti postavam in oblastvom? Italijanska vlada ne bo popustila svojih pravic v Rudečem morji, temveč branila koristi, o katerih misli, da so koristi pravičnosti in omike. Tako Crispi.

Česa ne storé državniki v imenu omike in pravice! Evropa je že pretesna svojim stanovnikom, in vlade iščejo naselbin, pustih otokov, vročih pokrajin, nezdravih dežel, da izvažajo ljudi, ki ali doma nimajo kruha ali iščejo boljše sreče na tujem. Boj za obstanek bijejo narodi evropski. In ta boj prenesli so tudi v tuje dežele, mej divje narode, ki morajo krvaveti vsled zavisti evropskih tekmovalcev.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Notranje dežele.

Povodom *cesarjevega rojstnega dne* pisali so navdušeno vsi avstrijski listi, a jeden stavek dunajskega lista „Wiener Abendpost“ zasluži, akoravno ne pové nič novega, da se zabeleži, in to, ker ga objavlja nemški list, ki ni znan kot poseben zagovornik avstrijskih Slovanov: „Vzvišena dinastija je vez, ki druži po narodnostih, jeziki in zgodovinski preteklosti tako razne elemente velike monarhije, ki jim daje varstvo in jamči razvoj v njihovih posebnostih.“ Tako je tudi v resnici! Tej dejanski prikazni hoteli so nasprotniki Slovanov oporekati ter posebno nemški liberalci skušali proglašati svoje ustave kot vtelesenje državne ideje. Slovani avstrijski iskali so tudi v najhujših časih svojo pomoč in varstvo v dinastiji, in nikdar jih ni varala ta nada, to trdno zaupanje.

Cesarica Elizabeta in nadvojvodinja Valerija sta došli dne 19. t. m. v Bayreuth, kjer sta obiskali zadnjo predstavo Wagnerjevega „Parsifala“.

Neki dunajski dopisnik poroča v „Köln. Ztg.“: „Naučni minister *Gautsch* čuti, da mu je stališče izpodkopano; zaradi tega odjenjuje košček za košček od svoje mnogo razpravljane srednje-šolske naredbe. . . . Danes se splošnje spoznava, da je bila pri tem možu „lepe fasade“ tudi

LISTEK.

Ribštvo na cirčniškem jezeru.

Opisal e. kr. gozdni asistent Viljem Putiek.

(Dalje.)

V prejšnjih letih patrimonija je to ribštvo na cirčniškem jezeru neki dajalo lepe dohodke opatiji v Bistri, graščinama planinski (Haasberg*) in turjaški, opatiji v Zatičini, kakor tudi graščinama ložki in šneperški (Schneeberg). O redu, v kojem se je nekđaj izvrševalo ribštvo na cirčniškem jezeru, piše pl. Steinberg na strani 108 itd. v svojem zgoraj navedenem delu gledé tega jezera: „Red, kakó se mora ribariti z ravšlji“: Kakor hitro se prične odtekati jezero in se pokaže iz vode „Ribiški kamen“: naznaniti morajo to nekaj dni poprej v to navlašč

*) Nahaja se neka kupna pogodba z dné 7. febr. 1682 gledé ribške pravice opatije v Bistri, s koje je imenovana opatija kupila „jus piscandi“ od lastnika planinske graščine kot deželno-sodnega gospodarja; v tej kupni pogodbi pridržal si je za večne čase ranjki knez Eggenberg „jus reluendi per expressum“.

nastavljene osebe graščinam, ki imajo pravico do ribštva na tem jezeru, da lahko ukrenejo vse potrebne priprave. Ker kakor hitro se pokaže „Ribiški kamen“, začno se polagati ravšlji, in sicer v nastopnem redu:

1. Nastavi opatija v Bistri ravšljev, kolikor jej drago.
2. Nastavi graščina turjaška v postojnskem sodnem okraji tri, v ložkem pa dva ravšlja.
3. Nastavi ravno takó opatija zatičinska v postojnskem sodnem okraji tri, v ložkem dva ravšlja.
4. Nastavi opatija bistriška proti Zgornjemu Jezeru pri Osredku dva ravšlja.
5. Graščina turjaška nastavi tukaj eden in
6. opatija zatičinska tudi eden ravšelj.
7. Nastavi opatija bistriška na tako imenovanem kraji Levarci dva ravšlja.
8. Graščina turjaška tukaj eden ravšelj in
9. opatija zatičinska eden ravšelj.
10. Nastavi opatija bistriška po dva ravšlja na običajnih krajih do Velega Brega.
11. V tej pokrajini nastavi tudi turjaška graščina, toda samo eden ravšelj.
12. Isto takó opatija zatičinska eden ravšelj.

13. Ložka in planinska graščina nastavite za opatijo bistriško ravšelj na navadnih krajih od postojnske jame ob Velem Bregu, pri Dobeš notri do Ponikve. Od tod naprej ta graščina ne sme nastavljati in namesto dveh ravšljev dovoljeno jima je s štirimi „saki“, in nikakor ne z velikimi mrežami loviti od Črne Mlake do Kaminje nad jamo „Velika Ponikva“.

14. Kakor hitro pa vzdigne bistriška opatija svoje ravšlje, potegniti morajo tudi ostale tri graščine svoje mreže iz vode, inace se jim siloma izmečejo. To je ribštvo, kakoršno se vrši z ravšlji; graščinski in opatijski ribiči morajo v dóbi ribarjenja večkrat pregledati mreže ter pobrati ribe. Ako je jezero nekaj let počivalo in so imele ribe čas rasti, dobijo ribiči po velikosti svojih mrež in ugodnosti vremena mnogo lepih in velikih rib. Sicer pa se morejo tudi kmetje iz vasi, ki leže okrog jezera, po pretečeni lovski dóbi z ravšlji pri vrhovni gospóski bistriški oglasiti, da se vpišejo kot lovci s „saki“ proti vplačanju enega goldinarja deželne vrednosti, to je 51 krajcarjev.

Ti ribiči s „saki“ pa ne smejo ribariti niti med ravšlji niti pri jamah, dokler niso opravičene

njegova navidezna čilost le „fasada“, da za zunanjo gibčnostjo in delavnostjo ni trdega jedra. Tako je gospod pl. Gautsch sedaj v istem položaju, kakor njegov prednik Conrad, ko je hotel zopet utrditi si ministerski sedež z uslugami nasproti vladajoči večini. Po vsem, kar vidim in slišim, bo naučni minister pri prvi lepi priliki darovan kot spravna žrtva mejgrofom Taaffejem in državnozbornsko večino, Nemci pa ne bodo za njim pretekali niti ene solze.“ — Dopisnik ima poleg nekoliko resnice jako živo domišljijo.

Ministerstvo je dovolilo onim mladeničem, ki so izdelali *kmetijsko šolo v Kadanji* na severnem Češkem in dovršili spodnjo gimnazijo ali pa realko pred vstopom v ta zavod, da smejo zadostiti svoji vojni dolžnosti kot enoletni prostovoljci.

Vnanje države.

Avstrijski veleposlanik na *ruskem* dvoru grof Wolkenstein je z veleposlaniškim osebjem odpotoval povodom rojstnega dne cesarja Frana Josipa I. na carski dvor v Ropšo.

Bolgarski princ Ferdinand je sprejel v avdijenci znanega Binderja, ki zahteva od vlade povračilo odkupnine, kojo je moral plačati roparjem. Slednji postajajo vedno predržnejši. Poveljnik Rikolipolka je dobil brezimno pismo, v kojem se mu nanaša, da njegovi dve stotniki zastoj iščete roparje v okolici Rila, kajti ti so že v Sofiji. Več sofijskih trgovcev je jako prestrašenih; došla so jim pisma, v kojih se tirjajo od njih večji zneski, in če pa se jim grozi s smrtjo.

Nemški listi nočejo nič kaj pokazati svoje prave barve pri sodbi o frankobrodskem govoru cesarja Viljema. Čuti se iz njihove pisave, da hočejo reči: Vojaška navdušenost v cesarjevih besedah bi bila lahko in brez škode nekoliko manjša in bojimo se, da se bo govor v inozemstvu napačno tolmačil. Najvažnejši odlomek, jedro celega govora, kakor ga je v izvorniku objavil „Reichsanzeiger“, je nastopni: „Eno hočem le še dostaviti, gospoda moja, z ozirom na veliki dan, koji slavimo: So, ki v svoji nepremišljenosti trdijo, da je hotel moj oče zopet izročiti to, kar je v zvezi z ranjkim princem priboril z mečem. Mi vsi smo ga predobro poznali, da bi mogli le eden trenotek mirno gledati, kakó se na ta način skrni njegov spomin. Bil je iste misli, kakor mi, da se ne sme opustiti niti ena pridobitev „slavne dobe“. Po mojem mnenju vemo vsi takó v tretjem koru kakor v celi armadi, vsi moramo biti le enega mnenja, da pustimo raje na bojišči vseh 18 armadnih korov in 42 milijonov prebivalcev, kakor da bi odstopili le eden kamen od tega, kar sta pridobila moj oče in princ Friderik Karol!“ — Ruski listi povdarjajo, da se nanašajo te besede edino le na Alzacijo-Loreno, ne pa tudi na Šlezvig-Holstinijo. Angleško časopisje se jako obširno bavi s temi cesarjevimi besedami. „Morning Advertiser“ meni, da ta govor ne more nikogar iznenaditi. To bi bilo mogoče le v slučajih, ko bi se bil vladar manj odločno in izrečno izjavil gledé Alzacije-Lorene. Cesarjevo mnenje je gotovo tudi mišljenje celega nemškega naroda. Okoliščina pa, da je je izrazil Viljem kmalu po petrograjskem sestanku, pomena je velikega, in Francozje gotovo tega ne bodo prezirali. Cesar je gotovo nameraval, da bi besede njegove še bolj utrdile evropski mir, ki je mogoč le vsled močne, zjedinjene Nemčije. „Times“ pravi: Govor ne obsega ničesa novega, kakor se sploh ne more v nemški politiki pričakovati ničesa novega. Politika status-a quo mora ostati politika Nemčije in cele Evrope. — „Frankf. Ztg.“ in „Münch. Allg.“ pravita, da se javno mnenje nič kaj ne strinja z odstavljenjem Moltkejevim. Ne zadostujejo mu razlogi, koji so se za to navedli na pristojnem mestu. — Poluaradni listi z velikim povdorkom nadaljujejo boj zoper rusko časopisje. To je znamenje, da so berlinski krogi pričakovali

gospodske končale svojega lova z velikimi mrežami. Kakor hitro pa so graščine nehale loviti, pripravljene so ti ribiči s svojimi „saki“ ter v vrstah eden proti drugemu toliko časa ribarijo, dokler popolnoma ne odteče voda. Ti ljudje imajo svoje „sake“ na dolgem bukovem viličastem drogu privezane. „Sak“ ima pri zgorajšnji luknji 6 do 7 črevljev obsežja, dolg je 6 črevljev ter se proti koncu zožuje. Pleten je kakor ravšelj ter privezan na lok z žimnato vrvjo, da je pri ribarjenju tem priročajnejši. V tukajšnjem deželnem jeziku imenuje se lov s „saki“ sakarija. Ribari se z njim po celem jezeru, tudi v manjših kotlih, kjer je lov z večjimi mrežami nemogoč, kakor tudi v potoku Žeravnici, potem ko je v njem končala svoj lov bistriška opatija. Ako bi se pa pripetilo, da bi se v istem letu popolnoma ne posušilo jezero, morda vsed kake nevihte, in bi pozneje začelo zopet odtekat, smejo ti ribiči s „saki“ celo leto loviti, ne da bi jim bilo treba z nova plačati 51 krajejarjev. Kakor hitro pa izgine voda iz jame „Liviše“, morajo ti ljudje prenehati z lovom.

(Konec prih.)

kot posledico petrograjskega sestanka neke premembe v ruskih vladnih krogih in da jih je varala ta nada.

Francoska vlada ima že pripravljene naredbes, s kojimi bo iztirala čez državno mejo vse inozemce, ki so se vdeležili zadnjih delavskih nemirov. — Minister Freycinet je na svojem potovanju v jugoiztoku ukrenil s poveljnikom 14. vojnega kora vse potrebno, da se bodo kolikor mogoče hitro nastanile planinske vojne v svojih novih mestih. — Mornarični minister bo jutri odpotoval v Toulon. — Boulangerju je zopet začela zoreti pšenica. Zmagal je v dveh departementih, Somme in Charente inferieure, a tudi v Nordu ima mnogo upanja, da prodere pri ožji volitvi. Tem povodom vršili so se na mnogih krajih veliki izgredi. V Parizu je bilo veliko gibanje v borznom okraju in na boulevardu; redarstvo je kmalu napravilo red. V Amiensu je morala pehota z bajoneti izprazniti ceste. Tudi v Lille-u so bili pretepi mej boulangisti in antiboulangisti. Posredovalo je redarstvo, ki je zaprlo 14 oseb.

Italijanski ministerski predsednik Crispi je odpotoval v Nemčijo obiskat državnega kanclerja Bismarcka. Poprej se je posvetoval s kraljem, in kakor se trdi z nekoje strani, ne samo o obravnavah z Bismarckom, marveč tudi o nesrečni afriški politiki. — V okolici Genue čutili dne 19. t. m. potres, in sicer tako močan, da so ljudje hiteli iz hiš ter prenočili na prostem. K sreči pa se ni pripetila nobena večja nezgoda.

Dublinski „Irish Catholic“ poroča, da bo *angleška* princesinja Helena, soproga šlezvig-holštinskega princa Kristijana in druga hči kraljice Viktorije, prestopila v rimsko-katoliško cerkev. Izvršilo se bo to brez vsake posebne slavnosti ter se menda tudi dan in kraj dejanja ne bodeta objavila. — O zadnjih vajah angleške mornarice se jako nepovoljno poroča iz Londona v „Köln. Ztg.“: Te vaje, ki so se vršile minole tri tedne ob velikobritanskem in irskem nabrežju, dokazale so več ko dovolj, da angleška orožna sila niti ne zadostuje za obrambo domače zemlje. Mornarica razdelila se je v dva dela: v „angleški“ in „sovražni“. Zadnjemu poveljnik, admiral Tryon, je vjel oklopnico „Belleisle“ ter potem vpepelil — seveda navidezno — Liverpool, Aberdeen, Greenock, Edinburgh, Leith, Newcastle, Sunderland, Hartlepool, Scarborough in Grimsby, pogreznil je v dno morja mnogo trgovinskih ladij ter se povrnil na svoj prvotni kraj, ne da bi bil na celi tej zmagoslavni vožnji trčil ob eno „angleško“ vojno ladjo. Večina listov se tolaži s tem žalostnim izidom vaj, da so vsaj pokazale, kje je treba najprvo celiti rane v angleški orožni sili. Dopisnik „Standarda“ kritikuje posamezne vojne ladije; kakó, pové nam trditev njegova: „Edina ladija v celi mornarici, ki nima nobene napake, je „Waspit“.“ Iz Peter-Moritzburga javlja Reuterjevo izvestje: Seli iz Cezabusha poročajo, da so se *Zulu-zamorci* povrnil v svoje „kraale“ (vasi) ter se podvrgli oblastnjam. Po celi deželi vlada veliko večji mir in red.

Turčija je prosila več veleposlaništev prijaznih jej veselit, naj posredujejo v Sofiji, da nemudoma izroči bolgarska vlada baronu Hirschu železnico mej Vakarelom in Belovo. Ob enem je naznanila ravnateljju Kühlmannu, da družba zveznih železnic lahko takoj dá Hirschu progo Škoplje (Uesküb) -Vranja.

Izvorni dopisi.

Iz *Št. Ruperta na Dolenjskem*, 20. avgusta. Od raznih strani mile naše domovine poroča se vrlemu „Slovencu“ o vsakovrstnih slavnostih, a le redko o tako lepih in spodbudnih, kakoršna se je praznovala pri nas dne 12. t. m., namreč zlata maša našega visokočast. g. župnika Alojzija Koširja. Teško, a največjim veseljem pričakovali so šentruperški farani veselega dne, ko jim bode mogoče svojo udanost in ljubezen pokazati g. očetu-zlatomašniku, kateri že nad dvajset let vrlomodro vlada lepo šentruperško faro. Ni čuda torej, da so se že dlje časa sém vršile raznovrstne priprave, da bi se dostojno praznoval fare preveseli dan — zlata maša. V to ime sostavil se je po posebnem trudu blagorodne gospe grofinje Albine Lang, roj. Barbo odbor, kateri si je stavil častno nalogo, primernim darom počastiti g. zlatomašnika, a pod načelnštvom vrlega g. župana Ferdinanda Dolarja pa drug odbor, kateri je imel skrbeti za dostojno olupšavo prijaznega Št. Ruperta. Tudi župnijska cerkev, zlatomašnikova nevesta, dobila je za dan slavnosti dvoje novih, velekrasnih gotiških oken, lepo novo bandero, velekrasna gotiška svetilnika, da je dostojno opravljena za slovesni dan. Konečno približal se je čas radosti in veselja: napovedal se je slavnostni dan na nedeljo, 12. t. m.

Prvo veselje, katero nas je dohitelo, bila je radostna vest, da je prečastito knezoškofstvo imenovalo vrlozaslužnega g. zlatomašnika svojim konzistorijalnim svetovalcem. Vsa fara čutila se je visokim tem odlikovanjem svojega g. očeta zeló ča-

steno. S toliko večjim veseljem stopile so torej pred g. zlatomašnika v to odbrane gospodičine, da mu v imenu šentruperške fare in družih čestilcev izročijo častni dar — prelepo gotiško kazulo z drugo potrebno mašno opravo. K temu daru dodali so v znamenje posebnega spoštovanja, udanosti in ljubezni zlatomašnikovi gg. kapelani lep kelih.

Na večer pred zlato mašo pokazal pa se je Št. Rupert v krasno praznični opravi, kakor morda nikdar poprej! Poleg ceste pri župnji postavila je občina okusno izdelan, velikanski gotičen slavolok. Na straneh bile so letnice, na jedni 1838 — leto nove maše, a na drugi 1888 — leto zlate maše. Dasi je po vsem slavoloku migljalo obilno lučie, vendar je najbolj čarobno lesketal se napis: „V. č. g. Alojziju Koširju, zlatomašniku, udani občani — na mnogaja leta“. In Št. Rupert? Ves v zastavah in razsvetljen klanjal se je čestitajoč g. očetu-zlatomašniku. Mogočno pokanje topičev s sosednih gričev je oznanjevalo, da se raduje bodočega dne vsa obširna šentruperška fara. Na naših gorah zasvetili so se neštevilni kresovi, oznanjujoč sosedom daleč na okrog, kako se radujejo farani s svojim gospodom očetom, vabeč jih, naj se i oni z nami vred veselijo ter se vdeležijo redke slovesnosti: zlate maše.

In drugi dan? Mogočen strel in lepo vbrano zvonjenje nam je naznanjalo jutranji zor veselega dne. Od vseh strani, od daleč in blizo vrel so trumoma skupaj ljudje, nabrala se je množica, kakoršne Št. Rupert menda še ni videl! Prihitelo pa je tudi okoli dvajset sobratov-duhovnikov, da dostojno spremijo g. zlatomašnika v hišo božjo ter povzdigujejo slavnost s svojo navzočnostjo. Med drugimi bila sta navzoča dva prečast. gg. kanonika tržaške vladikovine, domač dekan prečast. g. Matej Freljih in slavnostni govornik, prečast. g. dekan leskovski dr. Jurij Sterbenec.

Po odpetem „Veni“ stopi omenjeni prečast. gospod na propovednico ter v ognjevitih besedah govori velekrasen govor, po lastnem izreku častiljivemu starčku zlatomašniku v tolažbo, a verni množici v spodbudo. Slovesno službo božjo povzdigovalo je krasno petje pod vodstvom g. nadučitelja iz Mokronoga, g. Grčarja. Omenjeni pevci sošli bili so se na predvečer ter so napravili g. jubilantu lepo podoknico.

Po končani službi božji izražali so razni jublantovi čestilci svoja najsrčnejša voščila, a občinski odbor poklonil je krasno diplomo svojemu vsled obilnih zaslug novoizvoljenemu častnemu občanu.

Mej slavnostnim obedom pa se je spominjal g. zlatomašnik Njegove Svetosti sv. Očeta, veledobrotnega vladarja očeta-cesarja Frana Josipa I., prevzvišenega knezoškofa, na kar so zaorili po vsej dvorani gromoviti „živio“-klici. Na to se je dvignil prečast. g. dekan Freljih ter v globokočutečih besedah čestital g. zlatomašniku na preveselem dnevu, kateri mu je dobrotni Bog milostno naklonil, želeč mu, da ga Bog ohrani ter mu dá praznovati i diamantno sv. mašo. Mej raznimi prijateljskimi napitnicami minol je le prehitro čas in g. zlatomašnikovi čestilci razšli so se na razne kraje, želeč z g. dekanom vrlemu zlatomašniku: „Na mnoga leta! Na diamantno sv. mašo!“

Z *Vinice*, 17. avgusta. Poldrugo uro od Vinice je romarska cerkev M. Božje na Gradišči (Orisjah) v sosedni nam hrvaški župnji Bosiljevo. Dne 15. t. m. je bila v imenovani cerkvi cerkvena slovesnost — oproščenje. Neznani lopovi so si mislili, da je narod veliko denarja tje nanesel, zaradi tega so v noči od 15. do 16. avgusta vlomili v cerkev M. Božje, češ, bomo pa mi denar spravili. Ker so se pa v tem popolnoma prevarali, nesli so v jezi tabernakelj iz cerkve ter ga razbili. Posvečene hostije so raztresli, mouštrauco in jeden kelih stolkli, jeden kelih pa zlomili. To so vse blizu cerkve pustili, vzeli so seboj le cerkvene prte, katerim so čipke odtrgali in slednje tudi na mestu pustili.

Upali smo, da bomo imeli tū letos dobro vinsko letino, toda varali smo se. Deloma je toča 28. in 29. julija vinograde potolkla, deloma se je grozdje osipalo in videti je po več krajih, da je že zdaj skoraj polovica gnjilega grozdja.

Šliv imamo sploh precéj veliko, toda kam ž njimi, sušiti ni moč, slivovko kuhati ljudje ne marajo zaradi visokega daca. Treba jih bo menda za ščetinovec kuhati. Dasiravno so ljudje poprej precéj žganja žgali, vendar ni ga v celi župnji niti jednega žganjarja.

Naši pogorelci so si stanja precej napravili in veliko boljše, nego so jih poprej imeli. Cerkev

sv. Jožefa v Podkranjcu je zopet popolnoma v redu, dne 26. avgusta bom jo blagoslovil.

Naši Amerikanci zdaj večinoma slabo sporočujejo, dosti jih je brez dela, delo silno težavno, nezdravo in nevarno. Sploh od tam pišejo, naj ne gré nobeden več tje. Ameriko že preklinjajo, da je nesrečna dežela.

Ako Vas v Ljubljani solnce tako pripeka, kakor nas tukaj, onde Vas milujem.

Iz Kovorja, 18. avgusta. (Zlata maša.) Zlatimi črkami ostal bo zapisan 15. dan t. m. faranom kovorskim. Redka in toli ganljiva slovesnost zlate sv. maše se je vršila v mali neznatni župniji naši. Kakor ste že prijavi, praznoval jo je naš rojak preč. g. Andrej Alijančič, sedaj stolni kanonik v Celovci.

Če je že našemu vernemu ljudstvu čas novih svetih maš najsrečnejši čas, ter novega mašnika blagoslova nobeden noče zamuditi, kaj še le danes, ko praznuje rojak 50letnico svojega mašništva! Kovor še ni videl toliko ljudstva. Osrečena naša župnija pa je storila tudi vse po svojih močeh, da dostojno vsprejme gospoda zlatomašnika. Med veselimi zvonjenjem in pokanjem topičev pomikali so se spremeljevalci gospoda jubilarja 13. t. m. proti rojstni župniji in vasi, ki je bila kaj lepo okrašena. Pri srčna hvala domačemu gosp. župniku!

Veliki Šmarin — čisto nebo, kot ribje okó — dan slavnosti ostane nepozabljiv. Pričujoč sem bil že pri več zlatih mašah, a tako ganljive še nisem videl nobene. Razun mnogo drugih duhovnikov stregla sta gospodu slavljenca dva stričnika in dva kovorska rojaka pri sv. maši. Ko pa stopi mlajši stričnik na leco ter svojim zvonkim glasom kaže dvojni praznik, zlate maše in Marije v nebo vzete s tako v srce segajočimi besedami, tedaj ni ostalo subo nobeno okó. Gospodu govorniku srčna čestitka!

Čudom pa smo se čudili gospodu jubilarju, ki pač ni kazal, da je že 50 let v Gospodovi službi. Lepo doneč glas njegov in njegovo lahkotno obnašanje pred altarjem spominjalo nas je na novo-mašnika, ne pa na zlatomašnika.

Po sv. opravi, ki se je vršilo jako spodbudno, združil nas je gostoljuben dom brata gospoda zlatomašnika k obedu, kjer so se vrstile navdušene napitnice, med kojimi naj omenim one na sv. Očeta, ki jo je govoril mladeniškim navdušenjem gospod jubilar v klasični latinščini. Dolgo se bodo še spominjali naši farani tega zlatega dne in ponosno bodo rojaki kazali na svojega odličnega rojaka, ki naj čvrst učaka demantno sv. mašo! —e—

Iz Ljutomera, 19. avgusta. (Cesarjev rojstni dan.) Ljutomerska čitalnica se je odločila spomin 40letnega vladanja Njih veličanstva svetlega cesarja slovesno praznovati na Njih veličanstva rojstni dan 18. avgusta. Ta dan pa je bil tudi odločen, da se položi in blagoslovi temeljni kamen novemu šolskemu poslopu v Ljutomeru, kateremu je Njih veličanstvo pred kratkim 4000 gld. darovalo ter dovolilo, da se nova šola imenuje: „Franc-Jožefova narodna šola“. Ker so se šolske oblasti in odbor narodne čitalnice združili, osnovali so včeraj res velikansko narodno slavnost, ki se je na vse strani izvrstno izvršila.

Na predvečer so ob prvem mraku topiči naznanili pričetek slovesnosti in godci so po trgu zagodli „mizozov“. Drugo jutro so zopet topiči in godci opravili glasno „budnico“, hiše so se okrasile in ljudje so prihajali v gostih trumah v trg. Ob 8. uri se je zbrala skupščina okrajnega zastopa, ki je enoglasno sklenila, da želi štiridesetletni spomin slavnega vladanja Njih veličanstva proslaviti s tem, da 4000 gld. iz okrajne blagajnice daruje za dobrodelni namen, in sicer tako, da se podeli 3500 gld. novi ljutomerski „Franc-Jožefovi narodni šoli“ in 500 gld. za razširjanje narodne šole pri sv. Križu. Ob 10. uri je bila slovesna božja služba, katere so se vdeležile vse civilne oblasti, šolska mladina in toliko priprostega ljudstva, da ni bilo dovolj prostora v cerkvi. Takoj po zahvalni pesmi je šla dolga procesija šolskih otrok in drugih ljudi na prostor bodoče nove šole, kjer so najprej na vzvišenem odru č. gosp. dekan razložili obilnemu ljudstvu pomen te slavnosti povdarjajoč, da mora narodna šola otroke voditi po poti, ki pelje k časni in večni sreči. Izrekši nado, da bodo se tudi v novi šoli otroci tako poučevali in odgojevali, da bodo dosegli srečo na zemlji in enkrat svoje izveličanje v nebesih, blagoslovili so vogelni kamen, ter trikrat udarili nanj želeč, naj v novi šoli, ki bo tukaj stala, vedno svetijo tri zvezde: krščanska vera, beseda materina in

domoljubje avstrijsko. Za č. g. dekanom so zaporedoma s kladivom vogelni kamen potrjevali: o. kr. okrajni glavar blagorodni gospod Mac-Nevin, okrajnega zastopa predsednik g. Ivan Kukovec, nadučitelj g. Josip Horvat, profesor dr. Križan, trški župan J. Schwarz ter udarce s primernimi besedami spremljali.

Okrajni glavar in trški župan sta edina govorila nemški. Potem je deželni poslanec gosp. Ivan Kukovec v navdušenem in jedratem govoru ljudstvu razložil pomen slavnosti štiridesetletnega vladanja Njih veličanstva, do katerega je zvestoba Slovencev vedno neomahljiva in neomadežana. Za gromovitimi „živio!“ svetlemu cesarju je šolska mladina zapela cesarsko pesem. Na koncu še se je šolski vodja gosp. Josip Horvat zahvalil svetlemu cesarju, okrajnemu zastopu, okrajni posojilnici in občini ljutomerski za velika darila v prid novemu šolskemu poslopu ter ljudi izpodbujal, naj se ne plašijo truda in troškov pri stavljenu nove šole, katere načrt je bil na prostoru izpostavljen, da si ga je lahko vsakdo ogledal. V vogelni kamen je bila vložena listina na pergament pisana, na kateri je popisana vzrok in dan začetka nove šole in katero je mnogo navzočih podpisalo.

Na prizadevanje okrajnega glavarja bil je ob 1. uri skupen obed pri gosp. Vajlantiču. Med obedom je rahel dež zrak precej ohladil, zraven pa tudi nekoliko pokvaril čitalnično veselico na Vaupotičevem vrtu. Precej ljudi je odšlo domu, vendar pa so bili še vsi prostori natlačeni, da so nekateri morali stati, dokler jim kdo ni prostora prepustil. Godci in pevci so svojo nalogo jako dobro izvršili, posebno mešani zbor, ki je jako lepo zapel Vilharjevo „Domovino“, Ipavčevo „Pod lipo“ in cesarsko himno.

In tako je minól cesarjev rojstni dan zapustivši nam same ugodne spomine, ne kakor lani, ko je po dovršeni slavnosti prihrula grozna nevihta ter nam ukončala polje in gorice. Letos še smo hvala Bogu obvarovani take nesreče; Bog nas naj varuje tudi naprej.

Dnevne novice.

(Gospod deželni predsednik baron Winkler) odpeljal se je v Radovljico.

(FZM. baron Schönfeld), poveljnik 3. vojnemu koru, pripeljal se je v nedeljo v Ljubljano ter se nastanil „pri Slonu“. Včeraj je nadzoroval tukajšnje brambove na vežbališči pri Udmatu. Danes zjutraj se je odpeljal v Logatec k strelnim vajam. Jutri zjutraj se odpelje v Celovec.

(Cesarjeva štiridesetletnica v Kamniku) izvršila se je minoto nedeljo jako sijajno. Delavsko pevsko društvo „Slavec“ in požarna bramba iz Gornjega Grada bila sta srčno sprejeta. Sv. maše vdeležilo mnogo občinstva, popoldanska slavnost bila je velikanska. Obširnejši dopis priobčimo jutri.

(V Hrušici in Bizoviku) praznovali so v nedeljo dopoldne jako slovesno cesarjevo štiridesetletnico v okrašenem šolskem poslopu. Gosp. okrajni glavar Mahkot, kateremu je šolska deklica izročila krasen šopek, opisaval je v slavnostnem govoru mnoge dobrote in očetovsko skrb presvetlega cesarja ter končal z „živio“-klici na cesarja; nato so zapeli cesarsko pesen. Župan g. Korbar prosil je g. okr. glavarja, naj sporoči na Najvišjem mestu o udanosti občine vladarju. Konečno so bili otroci obdarovani s knjižico „Naš cesar“, g. okr. glavar pa jim je delil štruče. — Tudi v Bizoviku je isti dan požarna bramba s prebivalci priredila priprosto, pa lepo slovesnost.

(Procesija Ljubljančanov k sv. Roku) izvršila se je danes jako veličastno. Mnogo vernikov zbralo se je na vse zgodaj v mestni farni cerkvi sv. Jakoba, od koder so ob štirih zjutraj odrinili pod vodstvom č. g. mestnega župnika J. Rozmana in treh drugih duhovnikov k znani romarski cerkvi sv. Roka v Dravljah. Po celem mestu pridruževali so se sprevodu novi božjepotniki, tako da je število vdeležencev ogromno narastlo. Sodi se, da jih je bilo okoli 4000. S posebnim veseljem konstatujemo, da je bilo med sprevodniki lepo število možkih in med nežnim spolom opazili smo mnogo jako odličnih gospej. Dospel je sprevod v najlepšem redu ob 1/2 6. uri k sv. Roku, kjer je bila najprej jedna tiha sv. maša; nato je g. Rozman zbrane kratko nagovoril in potem služil slovesno sv. mašo z asistenco.

(V Kranjski Gori) so povodom cesarjevega rojstnega dne in štiridesetletnice zasadili lepo lipo, katero je daroval predsednik kr. šolskemu svetu, gosp. J. Robič.

(Umeščen) bil je danes č. g. Martin Poč na faro Vače.

(Razpis državne štipendije za obiskovanje c. kr. živinozdravniškega zavoda na Dunaji.) Vsled odloka visokega c. kr. kmetijskega ministerstva z dne 20. maja 1886 št. 6742/856 pooblaščen je podpisani odbor, razpisati državno štipendijo v znesku 300 gld. za Kranjca, ki se namerava učiti živinozdravništva na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaji. Prosilci za to državno štipendijo, ki so rojeni Kranjci, naj dokažejo, da so dovršili z dobrim vspehom vsaj šesti gimnazijski ali realni razred ter da so zmožni slovenskega in nemškega jezika. V živinozdravniški tečaj, kateri traja tri leta, vstopiti je dne 1. oktobra t. l. Nemški pisane prošnje na vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo, katerim je priložen rojstni list in šolsko spričalo, je oddati najpozneje do 15. septembra t. l. podpisannemu odboru.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Umrli) je minoli petek v Celji tudi na Kranjskem dobro znani rudniški vodja, g. K. Wehrhan. — Včeraj zjutraj je umrl v Ljubljani umirovljeni svetovalec deželnega nadsodišča, g. Ant. Schmalz, star 94 let. Naj v miru počiva!

(Trgovinska in obrtniška zbornica) ima danes ob polu sedmih zvečer sejo, na katere dnevnem redu so: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o napravi telegrafске postaje v Sodražici. 3. Dopis zbornice v Lincu zaradi obdačanja podružnic. 4. Tarifa za javno tehtnico v Grosupljem. 5. Prošnja za somnje v Medvodah. 6. Poročilo o protokoliranju firme enega trgovca z lesom. 7. Dopis zbornice v Olomucu zaradi poštnine za zbornične liste. 8. Tarifa za somnje v Šentvidu pri Zatičini. 9. Maksimalna tarifa za meso v občini Kamnik. 10. Poročilo o vprašanjih a) Ali smé trgovec s špecerijskim blagom tudi vrvarsko in ščetarско blago itd. prodajati? b) Ali smé branjevec tudi sladkor, kavo, riž itd. prodajati? c) Ali smé kramar sukno vseh vrst, narejeno obleko, sladkor, kavo, riž prodajati? d) Ali smé trgovec z živežem tudi sladkor, surogate, kavo prodajati? e) Ali smé čevljar in trgovec z usnjem tudi špeh prodajati? 11. Volitev jednega člana v trgovinski posvetovalni odbor kuratorija za avstrijski trgovinski muzej. 12. Poročilo o okolišču zadrug v političnem okraju kočevskem. 13. Tarifa za klavnico v Metliki. 14. Poročilo o pravilih za 6 zadrug.

(Okrajnim sodnikom) v Borovljah imenovan je pristav pri c. kr. okrajnem sodišči v Brežicah, gosp. Oton Filafero.

(Vabilo) k slavnosti, katero priredi vrhniška občina v proslavljenju štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. dné 26. avg. 1888 na Vrhniki. Vspored: Na predvečer, dné 25. avg., mizozov in streljanje. Dne 26. avgusta: Zjutraj budnica in streljanje. Dopoldne ob 10. uri slovesna sv. maša v cerkvi sv. Pavla. Točno ob 1. uri banket v gosp. Drabeka gostilni pri „Črnem orlu“. Med 3. in 4. uro sprejem gostov, potem pozdrav predsednika, slavnostni govor državnega poslanca gosp. dr. Poklukarja, objava ustanove društva gospej vrhniških in konstituiranja društva za olepšavanje trga in okolice in zasaditev začetnih dreves za drevored. Pogoščenje in obdarovanje šolske mladine, blagoslovljenje železnega mosta čez Ljubljano, ljudska veselica z godbo in petjem. Zvečer občna razsvetljava in obhod po trgu in Hribu z lampijoni in godbo, kresovi, bengalična razsvetljava Ljubljane nad mostom, petje in godba na čolnih. Konečno prosta zabava.

(Šaleška čitalnica) praznuje v nedeljo, dné 26. avgusta t. l., spomin štiridesetletnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. Ob 1/2 11. uri bude slovesna sv. maša pri farni cerkvi šoštanjski; popoldne ob 3. uri ljudska veselica na vrtu g. M. Tajnika v Družmirji; zvečer bengaličen ogenj.

(Na povabilo občine ržiške) k slavnosti dné 26. t. m. bodi tujcem pojasnjeno, da na „Slovníku“ pri Izlahah ni cerkve, pri Bregarju tudi ne, v cerkvi sv. Jurja pri Izlahah pa je oznanjena na dan 26. t. m. služba božja ob 6. uri zjutraj.

Raznoterosti.

— Rimsko gledališče pri Dunaji in rimsko cesto so začeli izkopavati v okolici Deutsch-Altenburga. Zgornji del zidovja bil je namreč le plitvo pokrit z zemljo. Zasejano žito ostalo je na teh črtah pritlično ter je takó stavbeni svétnik, prof. Alojzij Hauser, zapazil slučajno popolen obris starega amfiteatra označen na žitu. Hauser sedaj tudi vodi ta izkopavanja.

— Stoletna usmiljena sestra. Sestra Bonaventura, ki deluje že 75 let v norišnici gandavski, praznovala bo v kratkem svoj stoteri rojstni dan. V resnici čudovita starost pri tako težavnem in trudopolnem poklicu!

— Pogumna žena. V nedeljo, dne 7. t. m., umrla je v Ahrweilerju na Nemškem posestnica tiskarne Katarina Kirfel, ki je od leta 1874. po smrti svojega soproga nadaljevala svoj obrt in tudi samostojno izvrševala vredništvo lista „Ahrweiler Volkszeitung“. Ta časopis se je za dóbe kulturnega boja odločno potezal za katolike; zaradi tega doletela jo je takrat v Nemčiji navadna osoda katoliških vrednikov — sedela je enajst mesecev v zaporu. „Celó ta britka izkušnja“, pravi mrtvaški list, „je ni omajala v trdnem prepričanji.“

— Ruske železnice. Na progi Libav-Romensk se je minole dni osebni vlak naenkrat ustavil, in to s tako silo in naglico, da se je več potnikov poškodovalo. Navstala je velika zmešnjava, ker so ljudje slutili nesrečo. Ko pa so pogledali skozi okna, videli so čuden prizor. Ob kraji železničnega natirja so se strojevodja, kurjač in pomočnik krvavo pretepali. Pogledali so poprej pregloboko v steklenico, potem pa so se sprli, in ker je bil prostor na stroji za pretep premajhen, ustavili so vlak. Ko je že vsem trem tekla kri curkoma, streznilo so se jim nekoliko prevroče glave, poskočili so na stroj ter se zopet odpeljali naprej proti postaji Mihanovice. — Tako pripoveduje „Kurjer Varšavski“ v svoji številki dne 2. avgusta.

— Triintriideseti potovalni shod avstrijskih, ogerskih in nemških bučelarjev vršil se bo od dne 5. do 9. sept. t. l. v Kremsu, kjer bo ob enem tudi mejnarodna bučelarska razstava in ljudska veselica. Mnogo vdeležencev se je že prijavilo iz vseh delov monarhije, Nemčije, Italije in Švice.

— Velikanski predor skozi „Cascade“-gorovje na severni „pacific“-železnici v Ameriki je sedaj popolnoma gotov. Dolg je 9000 črevljev ter skoraj popolnoma izsekan iz trdne skale. Železniški promet otvoril se bo že v nekaterih dneh. Predor so začeli delati leta 1886. Razsvetljen bo z električno lučjo; dotični motor goni stalna voda, ki pada ravno pri vhodu z visokih pečin.

Telegrami.

Frankobrod ob Meni, 20. avg. Italijanski ministerski predsednik Crispi je danes zvečer semkaj došel; potoval bo dalje, da obiše jutri kneza Bismarcka.

Potsdam, 20. avgusta. V svojem nagovoru po pregledu prvega gardnega polka je izrazil cesar svojo radost, da vidi polk ravno v dan spomina na bitko pri Saint-Privatu, ter je izrekel upanje, da polk ne bo zaostal, ako pride pravi čas, za onimi hrabrimi čini, koje je izvršil ta dan pred osemnajstimi leti.

Umrli so:

17. avgusta. Friderik Koraus, steklarjev sin, 2¹/₂ leta, Rimska cesta št. 19, katar v črevih.

18. avgusta. Franca Garvas, kajzarjeva hči, 14 dni, Illova št. 34, božjast. — Angela Ogrine, paznikova hči, 1 leto, Poljanska cesta št. 66, davica. — Ana Kisovic, zasebnica, 68 let, Študentovske ulice št. 3, Brighthova bolezen.

20. avgusta. Anton Šmale, umirovljeni sodnijski višji svetnik, 93¹/₂ leta, Florijanske ulice št. 1, Marasmus.

V bolnišnici:

18. avgusta. Gregor Martinčič, gostač, 87 let, kap. — Matevž Marn, gostač, 53 let, jetika.

19. avgusta. Marjana Gantar, gostija, 63 let, Carcinoma mamat.

Tuji.

17. avgusta.

Pri **Maltcu**: L. Saravah, asekurančni uradnik, iz Trsta. — Badosco, nadčastnik, iz Pulja. — Fillnacher, Baumgartner, pl. Wüst, Weinberger, Karol Garger, Weiss in A. Muek z Dunaja. — Hoffman, trgovec, z družino, s Kočevja. — Jurij Stark, učitelj, iz Celovca. — Plantan, notar, iz Zatičine. — A. Kosiček, vladni uradnik, iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Brauner, A. Tadero, Steiner in Hanuš, trgovci, z Dunaja. — Maurilio, Lustig, Kroneck, Schallgruber, Vassilich, Wallmar, Cavatti, Krauss, iz Trsta. — Higersperger, nadčastnik, iz Trsta. — Schima, nadinženir, iz Prage. — A. baron Schönfeld, e. kr. FZM, iz Grada. — Moric Kurz pl. Goldenstein, knjigovodja, iz Grada. — A. Bombana iz Rio Janeiro. — Josip Ružič, trgovec, iz Reke. — Aleksander Galambos, inženir, iz Pulja. — Kumer, učitelj, iz Gorice. — Sayka, železnični uradnik, z Dunaja. — Leveling, polkovnik, iz Grada.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		arokomera v mm	toplomerna po Celsiusu			
20.	7. u. zjut.	739.1	10.1	brezv.	megla	0.0
	2. u. pop.	727.1	22.4	sr. jzap.	del. oblač.	
	9. u. zveč.	737.2	15.4	brezv.	jasno	
Srednja temperatura 16.0°C., za 3.4° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

21. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. — kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	82 " 75 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 65 "
Akcije avstr.-ogerske banke	870 " — "
Kreditne akcije	316 " — "
London	123 " 55 "
Francoski napoleond.	9 " 78 "
Cesarski cekini	5 " 87 "
Nemške marke	60 " 30 "

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (68)

Cenilniki gratis in franko.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal.

Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštnine prosto. (30)

Staro orodje za popravo naj mi blagovolijo oč. gg. naročniki, pošiljati nefrankovano.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (41)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., zimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobani zastoj in franko.

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterljo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorei blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkviyo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih puščah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.